

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa, mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2010. május 12. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

A bűnszervezetben, üzletszerűen, társtettesként és folytatólagosan elkövetett embercsempészség büntette miatt **az I. r. vádlott és 5 társa ellen** indított büntető ügyben a Győr- Moson- Sopron Megyei Bíróság Katonai Tanácsa 2009. szeptember 24. napján kihirdetett Kb.I.5/2008/42. számú ítéletét **megváltoztatja**.

A III. r. és a IV. r. vádlottak cselekményét társtettesként és folytatólagosan elkövetett embercsempészség büntettének (Btk. 218. § (1) bekezdés b) pontja, (2) bekezdés a) és b) pontja),

Az I. r., az V. r. és a VI. r. vádlottak cselekményét társtettesként elkövetett embercsempészség büntettének (Btk. 218. § (1) bekezdés b) pontja, (2) bekezdés a) és b) pontja) **minősíti**.

A IV. r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés mértékét 2 (kettő) évi börtönbüntetésre enyhíti.

Az I. r., az V. r. és a VI. r. vádlottak esetében a szabadságvesztés végrehajtását 2 (kettő) évi próbaidőre, a III. r. vádlott esetében 3 (három) évi próbaidőre, a IV. r. vádlott esetében 4 (négy) évi próbaidőre felfüggeszti. Ezen vádlottaknál a közügyektől eltiltás mellékbüntetést mellőzi.

Az I. r., a III. r., az V. r. és a VI. r. vádlottak vonatkozásában az előzetes fogvatartásban töltött időt, a szabadságvesztés végrehajtása esetén beszámítani rendeli.

Az I. r., a III. r., a IV. r., az V. r. és a VI. r. vádlottak tekintetében a feltételes szabadságra bocsátást kizáró rendelkezést mellőzi.

Egyebekben az I. r., a II. r., a III. r., a IV. r., a V. r. és a VI. r. vádlottak tekintetében az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A másodfokú eljárásban felmerült 1.900 (egyezerkilencszáz) Ft bűnügyi költséget az állam viseli.

I n d o k o l á s :

A Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság Katonai Tanácsa a 2009. szeptember 24. napján kihirdetett KB.I.5/2008/42. számú ítéletével az I.r., a II.r., a III.r. és a IV.r. vádlottakat a Btk. 218.§ (1) bekezdés b/ pontjába ütköző, a (2) bekezdés b/ pontja, és a (3) bekezdés c/ pontja szerint minősülő bünszervezetben, üzletszerűen, társtettesként és folytatólagosan elkövetett embercsempészás büntetében, az V.r. és a VI.r. vádlottakat pedig a Btk. 218.§ (1) bekezdés b/ pontjába ütköző, a (2) bekezdés a/ és b/ pontja szerint minősülő bünszervezetben, társtettesként elkövetett embercsempészás büntetében mondta ki bűnösnek. Ezért az I.r. vádlottat 1 év 6 hónapi börtönbüntetésre, 50.000 Ft pénzmellékbüntetésre és 2 évi közügyek gyakorlásától eltiltásra, a II.r. vádlottat 2 év 10 hónap börtönbüntetésre, 100.000 Ft pénzmellékbüntetésre és 3 év közügyek gyakorlásától eltiltásra, a III.r. vádlottat 1 év 8 hónap börtönbüntetésre, 60.000 Ft pénzmellékbüntetésre és 2 év közügyek gyakorlásától eltiltásra, a IV.r. vádlottat 2 év 4 hónap börtönbüntetésre, 70.000 Ft pénzmellékbüntetésre és 3 év közügyek gyakorlásától eltiltásra, az V.r. vádlottat 1 év börtönbüntetésre, 40.000 Ft pénzmellékbüntetésre és 1 év közügyek gyakorlásától eltiltásra, a VI.r. vádlottat 1 év 4 hónapi börtönbüntetésre, 40.000 Ft pénzmellékbüntetésre és 1 év közügyek gyakorlásától eltiltásra ítélte. A bíróság rendelkezett a vádlottak által előzetes fogvatartásban töltött idő szabadságvesztésbe történő beszámításáról, a pénzmellékbüntetések meg nem fizetése esetén szabadságvesztésre történő átváltoztatásról és az eljárás során lefoglalt bűnjelekről. A bíróság megállapította, hogy az I., a II., a III., a IV., az V. és a VI.r. vádlottak feltételes szabadságra nem bocsáthatók. A bíróság külön-külön kötelezte a vádlottakat az eljárás során felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

A katonai ügyész 3 napi gondolkodási időt tartott fenn nyilatkozatának bejelentésére, majd a törvényes határidőben valamennyi vádlott terhére súlyosabb büntetés kiszabása érdekében fellebbezést jelentett be. Fellebbezésének írásbeli indokolása szerint az elsőfokú bíróság által kiszabott szabadságvesztések mértéke és annak börtön fokozatban történő megállapítása törvénysértően enyhe és nem tükrözi megfelelően a vádlottak által elkövetett bűncselekmények tárgyi súlyát, társadalomra veszélyességét és a büntetési célok elérésére nem alkalmas. Ezért indítványozta, hogy a másodfokú bíróság valamennyi vádlottat hosszabb tartamú szabadságvesztésre ítélje, melynek végrehajtási fokozatát fegyházban állapítsa meg.

Az I.r. vádlott és védője 3 napi gondolkodási idő fenntartása után a cselekmény eltérő minősítése, valamint a büntetés enyhítése érdekében fellebbezést jelentettek

be. A II. és a III.r. vádlottak és védőik eltérő minősítés, illetve enyhítés érdekében jelentettek be fellebbezést, a III.r. vádlott védője fellebbezésében a bünszervezet és az üzletszerűség megállapításának mellőzését kérte. A IV.r. vádlott és védője eltérő minősítés és enyhítés érdekében fellebbeztek. Az V.r. vádlott és védője fellebbezésében a cselekmény eltérő minősítését és a kiszabott büntetés enyhítését indítványozta. A VI.r. vádlott és védője 3 napi gondolkodási időt tartottak fenn nyilatkozatuk bejelentésére, majd a cselekmény minősítésének megváltoztatása és a kiszabott büntetés enyhítése érdekében fellebbezést jelentettek be.

A Katonai Fellebbviteli Ügyészség a Kf.IV.104/2009. számú átiratában a katonai ügyész fellebbezését kiegészítéssel, I.r. vádlott vonatkozásában módosítással tartotta fenn. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság megalapozottan állapította meg a tényállást, amelyből okszerűen következtetett a vádlottak bűnösségére és helyesen minősítette a vádlottak cselekményét is. Álláspontja szerint az I.r. vádlottnál indokolatlanul került alkalmazásra a Btk. 45.§ (2) bekezdése, azonban II., V. és VI.r. vádlottaknál fegyház fokozatot kellett volna megállapítani a szabadságvesztés végrehajtási fokozataként. Álláspontja szerint valamennyi vádlottnál a kiszabott szabadságvesztés büntetés és közügyektől eltiltás tartamának súlyosítása is indokolt. Indítványozta ezért I-VI.r. vádlottak vonatkozásában a szabadságvesztések büntetések és a közügyektől eltiltás mellékbüntetések súlyosítását, a II-VI.r. vádlottak vonatkozásában a főbüntetés végrehajtási fokozataként fegyház fokozat megjelölését, egyebekben pedig az első fokú ítélet helybenhagyására tett indítványt.

A másodfokú nyilvános ülésen megtartott perbeszédében a Katonai Fellebbviteli Ügyészség jelen lévő képviselője az ügyési fellebbezést az átiratában foglaltakkal együtt fenntartotta. Álláspontja szerint az ítélet tényállása annyiban szorul pontosításra, hogy a bünszervezeti elkövetés során I-IV.r. vádlottak törekedtek rendszeres haszonszerzésre, míg V. és VI.r. vádlottak egy esetben kapcsolódtak be a szervezett elkövetésbe. E kiegészítéssel az ítéletet felülbírálatra más alkalmasnak tartotta. Kiemelte, hogy a vádlottak a nemzetközi együttműködés egyik láncszemeként működtek, összehangolták cselekményüket az államhatár belépő és kilépő oldalán egyaránt, mely cselekményre a magas fokú szervezettség volt jellemző. Ezért álláspontja szerint helyesen minősítette az elsőfokú bíróság a vádlottak cselekményét bünszervezetben történő elkövetésnek, az ennek mellőzésére irányuló fellebbezéseket nem tartotta megalapozottnak. Továbbra is fenntartotta az átiratában foglaltakat, amelyek a szabadságvesztések végrehajtási fokozatának fegyházban történő megállapítására, illetve a súlyosabb büntetés kiszabására vonatkoztak. Álláspontja szerint az eggyel enyhébb végrehajtási fokozat megállapítása csak a feltáró vallomást tett I.r. vádlottnál fogadható el. Megismételte az átiratában tett indítványait.

Az I. és a VI.r. vádlottak védője perbeszédében fellebbezését fenntartotta. Álláspontja szerint az első fokú ítélet megalapozatlan, mivel a tényállás nincs felderítve abban a körben, amely a bünszervezeti minősítést megalapozná. Kiemelte, hogy sem I., sem VI.r. vádlottnál nem került tisztázásra, hogy a bünszervezet tagjaként vagy ahhoz kapcsolódva követték el cselekményüket. Felhívta a figyelmet arra is, hogy maga az ítélet indokolása is e körben ellentmondásos. Utalt a párhuzamosan lefolytatott büntetőeljárásra, amelynek tárgya a jelen büntető ügy tárgyával szorosan összefüggött és amelyben az eljáró bíróság eltérő álláspontra helyezkedett azon vádlottak tekintetében, akik csak néhány alkalommal vettek részt az embercsempészségben, mivel ott nem állapította meg a bünszervezetben való elkövetést és az üzletszerűséget. Álláspontja szerint az ítéleti tényállás II. pontjában írt magatartás legfeljebb kísérletként értékelhető. Elsődlegesen az ítélet hatályon kívül helyezését, másodsorban a bünszervezetre történő utalás mellőzését indítványozta, ebben az esetben I.r. vádlottal szemben felfüggesztett szabadságvesztés, a VI.r. vádlottal szemben pénzbüntetés kiszabására tett indítványt.

A II.r. vádlott védője csatlakozott a védőtársa által elmondottakhoz. Álláspontja szerint a bünszervezetben történő elkövetés nem került bizonyításra az elsőfokú eljárásban, e körben nem is történt bizonyítás. Álláspontja szerint védence vonatkozásában a lehallgatás anyaga sem támasztja alá a bünszervezethez történő kapcsolódást. A tényállás felderítetlenségén kívül az is felróható ítéletnek, hogy iratellenes, illetve a bíróság tényekből további tényekre helytelenül következtetett, mivel megállapításait konkrét bizonyítékok nem támasztják alá. Véleménye szerint ítéleti bizonyossággal nem állapítható meg, hogy a vádlottak egy hosszabb időre szervezett csoportot alkottak volna és nem csupán alkalmi elkövetésre szerveződtek. Az ítélet mindezt nem indokolja megfelelően. Ezért védence cselekménye csak a Btk. 218.§ (1) bekezdés b./, illetve (2) bekezdés szerint minősíthető, mivel az üzletszerűség sem bizonyítható. A bűnösségi körülményekkel kapcsolatban kiemelte, hogy a II.r. vádlott megnősült, első gyermeküket várják és rokkant szüleit is támogatja. Elsődlegesen az ítélet hatályon kívül helyezését, másodlagosan pedig a cselekmény enyhébb minősítését, valamint a szabadságvesztés felfüggesztését indítványozta.

A III.r. vádlott védője a bünszervezettel kapcsolatban csatlakozott a védőtársai által elmondottakhoz. Felhívta a figyelmet arra, hogy a III.r. vádlott a legfiatalabb a vádlottak között, aki belesodródott a cselekménybe. Cselekménye egyébként is kisegítő magatartásként kapcsolódott a többiekéhez. Álláspontja szerint az üzletszerű elkövetés sem róható a terhére, hiszen erre utaló bizonyítékok nem merültek fel. Nincs adat arra, hogy pénzt ígértek volna neki, vagy pénzt kapott. Elsődlegesen az ítélet hatályon kívül helyezését, másodlagosan a cselekmény enyhébb minősítése folytán felfüggesztett szabadságvesztés kiszabását indítványozta védencével szemben.

A IV.r. vádlott védője szintén védőtársaival egyező álláspontra helyezkedett a bűnszervezet megállapíthatósága kérdésében. Álláspontja szerint a bűnszervezetben való részvétel nem állapítható meg, mivel annak fogalmi elemei nem valósultak meg. Védőtársaival egyezően elsődlegesen az ítélet hatályon kívül helyezését, másodsorban az üzletszerűség és a bűnszervezetben történő elkövetését mellőzését, ennek alapján pedig enyhébb büntetés, felfüggesztett szabadságvesztés kiszabását indítványozta a két gyermekét gondozó védencével szemben.

Az V.r. vádlott védője a perbeszédében szintén támadta az ítélet bűnszervezetre vonatkozó megállapításait. Álláspontja szerint a védenca vallomásából nem lehet arra következtetni, hogy tudott volna arról, hogy egy bűnszervezethez kapcsolódva követte el cselekményét. E körben felhívta a figyelmet arra is, hogy az ítélet ismeretlen társakra utal, mellőzve a vádirat konkrét személyre való utalását, aki a bűnszervezethez kapcsolta volna a vádlottak cselekményeit. Álláspontja szerint nem alapos az ügyész súlyosításra vonatkozó indítványa, felhívta figyelmet az eljárás elhúzódására és a védenca által tett beismerő vallomásra. Indítványozta a védencével szemben kiszabott szabadságvesztés próbaidőre történő felfüggesztését.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú bíróság ítéletét az eltérő irányú fellebbezésekre figyelemmel a Be. 348.§ (1) bekezdése alapján az azt megelőző bírósági eljárással együtt teljes terjedelmében felülbírált. Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú katonai tanács az eljárási szabályokat betartotta, a releváns bizonyítékokat számba vette, a rendelkezésre álló, telefon lehallgatásokról készült jelentéseket azok felolvasásával tette a bizonyítékok részévé. A bizonyítékokat elemezte, azokat egymással összevetette. A titkos információ gyűjtés anyagát helyesen tette a bizonyítékok részévé figyelemmel arra, hogy annak felhasználásának törvényi előfeltételei fennálltak (Be.206/A.§, 201.§). A bíróság engedélyezte a titkos információgyűjtést, a nyomozási bíró pedig határozatában engedélyezte annak eredményének bizonyítékként való felhasználását. A másodfokú bíróság e körben észlelte, hogy a bíróság által adott tájékoztatás nem teljes körű, ezért megkereste a Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság elnökét annak érdekében, hogy pontosítsa, mely időszakra és milyen telefonokra engedélyezte a bíróság a titkos információgyűjtést. Az igazolás pontosítása alapján megállapítható volt, hogy a titkos információgyűjtés bírói engedély alapján történt és azok a jelentések szolgáltak bizonyítékként, amelyek az engedélyben szereplő telefonok lehallgatása alapján és a bírói engedélyben megjelölt időhatárok között készültek.

Az elsőfokú bíróság ítéletének mérlegelési jogkörében megállapított tényállása azonban az iratok tartalma alapján kiegészítésre, illetve helyesbítésre szorul, mivel az a Be. 351.§ (2) bekezdés b./, illetve d./ pontja alapján megalapozatlan. Ezért a

Be. 352.§ (1) bekezdés a./ pontja alapján a következőkkel egészíti ki, helyesbíti a másodfokú bíróság a tényállást.

A vádlottak személyi körében bekövetkezett változásra, valamint a rendelkezésre álló bünyügyi kérdőjegy adatai alapján a következőkkel: „A II.r. vádlott nős, a jövőben várható első gyermekének megszületése.” „A IV.r. vádlottat a Győri Városi Ügyészség a 2007. április 4. napján kelt B.1232/2007/2. számú határozatával jogtalan elsajátítás vétsége miatt megrovásban részesítette.” „A VI.r. vádlottat a Tatabányai Városi Bíróság 2007. június 7. napján kelt 14.B.1060/2006/14. számú ítéletével közúti baleset gondatlan okozásának vétsége és lopás vétsége miatt 120.000 Ft pénzbüntetésre ítélte.”

A történeti tényállást a Mosonmagyaróvári Városi Bíróság B.26/2009/39. számú, illetve a Zala Megyei Bíróság Bf.472/2009/19. számú ítélete alapján azzal egészíti ki, hogy: „A II.r. vádlott tanú1-gyel állapotott meg abban, hogy személyek beszerzésével részt vesz embercsempészeti tevékenység lebonyolításában. Tevékenységével kapcsolódott a tanú1 által létrehozott embercsempész szervezethez, amelynek célja a Magyarországra illegálisan bejuttatott külföldi állampolgárok osztrák-magyar határ közelébe való szállítása volt. A többi vádlott alkalmilag kapcsolódott a II.r. vádlott által szervezett tevékenységhez.”

Az ítéleti tényállásból a 8. oldal 4. bekezdését pedig mellőzi, mivel az elsőfokú bíróság tényből további tényre e körben helytelenül következtetett.

Az előzőekben írt kiegészítések és módosítások után az elsőfokú bíróság ítélete már mindenben mentes a Be. 351.§ (2) bekezdésében írt hiányosságoktól és azt a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa ekként fogadta el felülbírálatá alapjául. Az ítélet hatályon kívül helyezését célzó fellebbezések ezért eredményre nem vezethettek.

Az elsőfokú bíróság az általa lefolytatott bizonyítási eljárás adatai alapján tévedett, amikor a vádirati tényállástól eltérően nem jelölte meg azt a személyt, akihez a II.r. vádlott cselekménye kapcsolódott. Időközben a Mosonmagyaróvári Városi Bíróság ítéletet hirdetett a vádlott és társai ügyében, ezt az ítéletet a Zala Megyei Bíróság lényegében helybenhagyta. Az ítélet 4., 5., 6. és 7. tényállása kapcsolódik a jelen eljárás tárgyát képező ügghöz, amely rögzíti a II.r. vádlott cselekményét is. E jogerős határozatban megállapított tényállás az utóbb eljárás bíróságát is köti. Erre figyelemmel szükséges volt a történeti tényállás kiegészítése. Ebből azonban nem következik, és ezt a bizonyítási eljárás adatai sem támasztották alá, hogy a II.r. vádlotton kívül az embercsempészethez alkalmanként csatlakozott személyek tudata átfogta volna, hogy bűnszervezethez kapcsolódóan vesznek részt a bűncselekmény elkövetésében. Nem következett továbbá az sem, hogy rendszeres

haszonszerzésre törekedve vettek volna részt az egy, illetve két bűncselekmény elkövetésében, ezért a másodfokú bíróság mellőzte az ítéleti tényállásból ennek megállapítását.

A cselekmény eltérő minősítése érdekében I., III., IV., V. és VI.r. vádlottak által bejelentett fellebbezéseket a másodfokú bíróság az alábbiak szerint alaposnak találta.

Az elsőfokú bíróság az általa megállapított tényállásból okszerűen következtetett a vádlottak bűnösségére, közülük azonban csak a II.r. vádlott cselekményét minősítette helyesen.

A Btk. 218.§ (1) bekezdésébe ütköző és b./ pontja szerint minősülő embercsempészség büntetettét az követi el, aki államhatárnak más által meg nem engedett módon történő átlépéséhez segítséget nyújt. A vádlottak azzal a magatartásukkal, hogy az illegálisan határátlépő személyeket átvették, és továbbszállításukban közreműködtek, megvalósították e cselekményt. Nem vitásan több személynek nyújtottak segítséget, ezért az embercsempészség Btk. 218.§ (1) bekezdés b./ pont, (2) bekezdés b./ pontja szerint minősülő minősített esetét kétséget kizáróan valósították meg.

A másodfokú bíróság azonban nem értett egyet azzal - a II.r. vádlott kivételével-, hogy a vádlottak bűnszervezetben és üzletszerűen valósították volna meg cselekményüket.

Tényként rögzíthető, hogy a vádlottak közül a II., a III. és a IV.r. vádlottak két alkalommal vettek részt befejezett embercsempészségben. Az egyik 2007. augusztus 17. napján történt. A másik azonban - a tényállásban II. és III. pontban írt cselekmény - természetes egységet képez, figyelemmel arra, hogy a II. pontban írt cselekmény nem fejeződött be, az csupán előkészületként, legfeljebb kísérletként vehető figyelembe, amelynek befejezésére 2007. augusztus 26. napján került sor, és amelyet az ítélet III. tényállási pontja rögzít. Az I., az V. és a VI.r. vádlottak pedig csak ez utóbbi cselekményben vettek részt. A III. tényállási pontban rögzített cselekmény az amelyben tehát az összes vádlott részt vett, és amely a II., III. és IV.r. vádlottaknál a folytatólagos elkövetést megalapozza.

A védők helyesen hivatkoztak arra, hogy nem áll rendelkezésre olyan konkrét bizonyíték, amely alapján arra lehetne következtetni, hogy I., III. és VI.r. vádlottak tisztában lettek volna azzal, hogy cselekményükkel bűnszervezethez kapcsolódnak. A 4/2005. Bje. számú jogegységi határozat szerint a bűnszervezetben való elkövetés akkor állapítható meg, ha az elkövető tudata átfogja a bűnszervezet

Btk.137.§ 8. pontjában meghatározott tárgyi ismérveit. E szerint bűnszervezet három vagy több személyből álló, hosszabb időre szervezett, összehangoltan működő csoport, amelynek célja 5 év vagy ezt meghaladó szabadságvesztéssel büntetendő szándékos bűncselekmény elkövetése. A másodfokú bíróság álláspontja szerint az ítéletben számba vett bizonyítékok - köztük a vádlottak vallomásai, jelentések tartalma, - nem támasztják alá, hogy ezek a feltételek teljesültek volna az I., illetve III-VI.r. vádlottak vonatkozásában.

Az üzletszerűség, mint minősítő körülmény sem állapítható meg a terhükre a másodfokú bíróság álláspontja szerint. E körben sem állnak rendelkezésre bizonyítékok, a lehallgatás anyaga e vádlottak vonatkozásában a rendszeres haszonszerzésre törekvést nem támasztják alá. Egy, vagy két alkalommal vettek részt migránsok illegális szállításában. A Btk.137.§ 9. pontja szerint üzletszerűen követi el a bűncselekményt, aki ugyanolyan vagy hasonló jellegű bűncselekmények elkövetése révén rendszeres haszonszerzésre törekszik. Az irányadó gyakorlat szerint egyetlen egy cselekmény elkövetése vagy annak megkísérlése is megalapozhatja az üzletszerűség megállapítását, ha a rendszeres haszonszerzésre való törekvés szándéka bizonyítható. A másodfokú bíróság álláspontja szerint azonban jelen esetben az üzletszerű elkövetés megállapíthatóságának feltételei - tehát a II.r. vádlott kivételével - nem állnak fenn, azt a bizonyítás anyaga nem támasztja alá. Csupán az bizonyított, hogy a vádlottak vagyoni haszonszerzés végett vettek részt az embercsempészségben, amely szintén megalapozza az embercsempészet Btk. 218.§ (2) bekezdés a./ pontjában írt minősített eset megállapíthatóságát.

Az előzőekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa a III., a IV.r. vádlottak cselekményének jogi minősítését megváltoztatta, azt a Btk. 218.§ (1) bekezdés b/ pontjába ütköző, a (2) bekezdés a./ és b./ pontja szerint minősülő folytatólagosan elkövetett embercsempészség büntettének minősítette, míg az I., az V., a VI.r. vádlottak cselekményét a Btk.218.§ (1) bekezdés b/ pontjába ütköző, a (2) bekezdés a/ és b/ pontja szerint minősülő társtettesként elkövetett embercsempészség büntettének minősítette. Az I.r. vádlott vonatkozásában a folytatólagosság megállapítását mellőzte, mivel úgy ítélte meg, hogy a II. és III. tényállásban írt cselekmények természetes egységként értékelendők.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint azonban nem alapos a II.r. vádlott és védője fellebbezése az ítélet hatályon kívül helyezése, illetve másodlagosan az eltérő minősítés megállapítása érdekében.

Az ítéleti tényállásból adódóan a II.r. vádlott tudata átfogta annak tényét, hogy tanú1 által létrehozott bűnszervezethez kapcsolódik a cselekménye, ő volt az, aki a cselekmények elkövetésébe bevonta a vádlott-társait, részükre eligazítást adott, meghatározva az egyes feladatokat, ezért megállapítható, hogy tudata

mindenféléképpen átfogta a bűnszervezet tárgyi ismérveit, amelyhez tevékenységével hozzájárult. A bizonyítás részévé tett hanganyag alapján az is megállapítható, hogy cselekményével rendszeres haszonszerzésre törekedett, így helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy üzletszerűen valósította meg a terhére rótt bűncselekményt. Magatartásával tehát az elsőfokú bíróság által helyesen megjelölt a Btk. 218.§ (1) bekezdés b./ pontjába ütköző, a (2) bekezdés b./ pontja és (3) bekezdés c./ pontja szerint minősülő bűnszervezetben, üzletszerűen, társtettesként és folytatólagosan elkövetett embercsempészás büntetettét valósította meg.

Az ügyészségnek a büntetés súlyosítása érdekében előterjesztett fellebbezését nem tartotta alaposnak, míg a vádlottak és védők enyhítésre irányuló fellebbezését a következők szerint találta alaposnak a másodfokú bíróság.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint nem értékelhető súlyosító körülményként, és ezért az ítélet 19. oldal 3. bekezdéséből mellőzi a huzamosabb időn keresztül való elkövetést. Ugyanakkor megállapítható, hogy a II.r. vádlott kivételével a vádlottak terhére rótt bűncselekmény enyhébb minősítésére figyelemmel a büntetés enyhítése indokolt. A másodfokú bíróság álláspontja szerint a büntetési célok I., III-VI.r. vádlottakig a szabadságvesztés végrehajtása nélkül is elérhetők, az ő vonatkozásukban egyébként a szabadságvesztés mértéke arányosan és méltányosan került megállapításra. A IV.r. vádlottnál azonban az ítélet belső arányaira figyelemmel a szabadságvesztés mértékének enyhítése is indokolt, ezért a IV.r. vádlottnál a szabadságvesztés mértékét a fellebbviteli bíróság 2 évre enyhítette. A másodfokú bíróság, figyelemmel a szabadságvesztések időtartamára, a vádlottak bűncselekményben betöltött szerepére, a vádlottakkal szemben kiszabott szabadságvesztések végrehajtását a Btk.89.§ (1) és (3) bekezdése alapján felfüggesztette, az I., az V. és a VI.r. vádlottak esetében 2 évi, a III.r. vádlott tekintetében 3 évi, a IV.r. vádlottnál pedig 4 évi próbaidőre. A felfüggesztett szabadságvesztésre ítélt vádlottnál a közügyektől eltiltás mellékbüntetést mellőzte és az előzetes fogvatartásban töltött időt a szabadságvesztés végrehajtása esetére rendelte beszámítani. Mivel a bűnszervezetben megállapítást mellőzte, ezért a feltételes szabadság kedvezményéből való kizárásra vonatkozó rendelkezést is mellőzni rendelte a fellebbviteli bíróság.

A másodfokú bíróság nem tartotta indokoltnak a II.r. vádlott vonatkozásában a szabadságvesztés fegyházban történő elrendelését. Az elsőfokú bíróság a vádlott személyiségére figyelemmel helyesen alkalmazott eggyel enyhébb végrehajtási fokozatot vele szemben.

A másodfokú bíróság a felülbírálatkor a Btk.2.§-ában írtakra figyelemmel az elkövetéskori szabályozást alkalmazta.

Az elsőfokú bíróság ítéletének egyéb rendelkezései törvényesek, ezért azokat egyebekben - helyes indokai alapján - a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa valamennyi vádlott vonatkozásában helybenhagyta.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának ítélte a Be. 372.§ (1), (2) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2010. május 12.

Dr. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok sk. a tanács elnöke, Dr. Török Zsolt hb. ezredes sk. előadó bíró, Dr. Mészáros László hb. ezredes sk. bíró

A Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság Katonai Tanácsának ítélte az I., a II., a III., a IV., az V. és a VI.r. vádlottak vonatkozásában a rendelkező részben írt változtatásokkal jogerős és - az I., a III., a IV., az V., a VI.r. vádlottak esetében a szabadságvesztések kivételével - végrehajtható.

Budapest, 2010. május 12.

. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:
Kígyósi Józsefné
bíróügyi ügyintéző